

Algorytm Fortune'a

Sylwia Marek

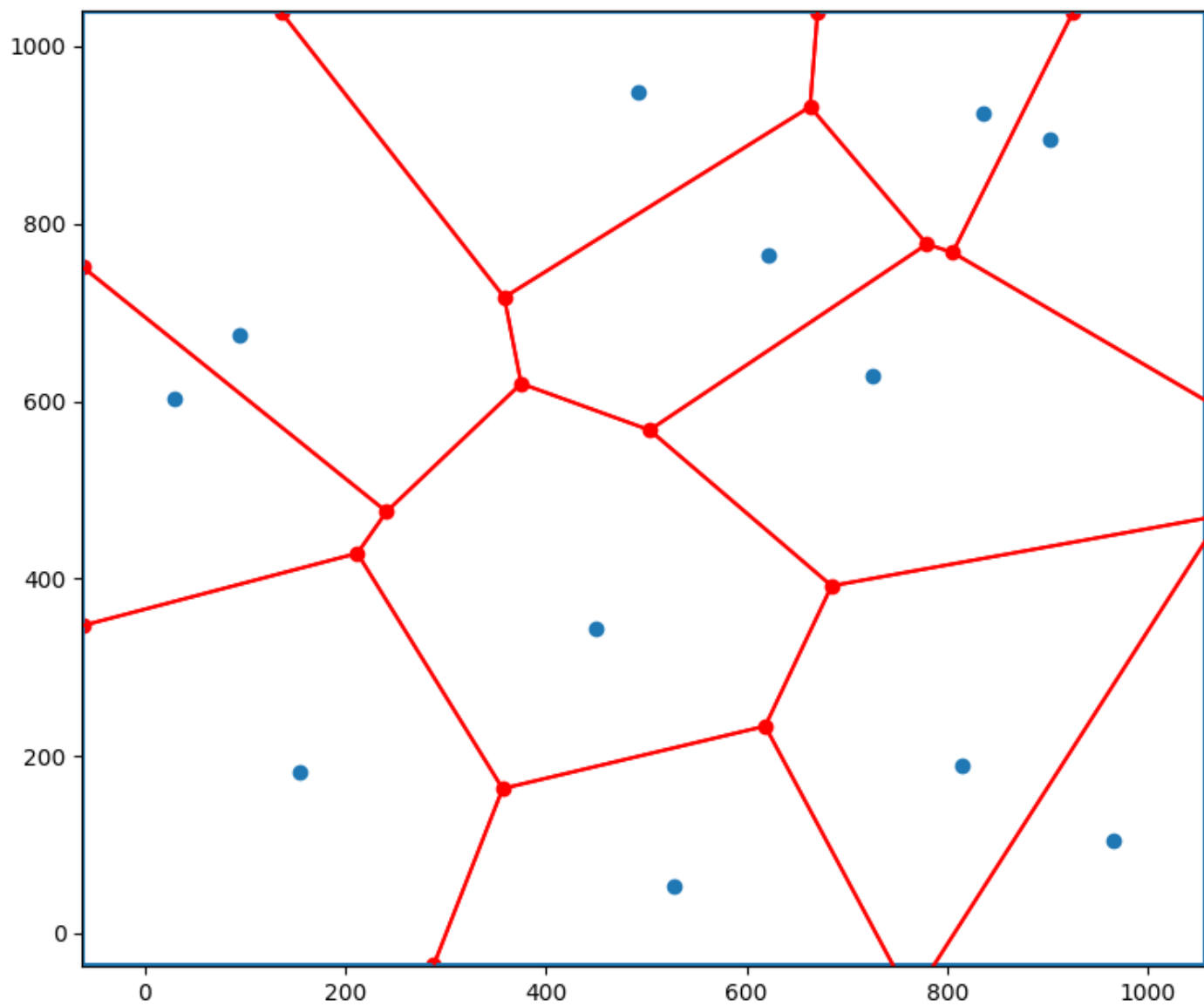
Ryszard Pręcikowski

Wstęp

- Algorytm Fortune'a opiera się na algorytmie zmiatania, działa w czasie $O(n \log n)$, oraz używa $O(n)$ pamięci. Został zaprezentowany przez Stevena Fortunę w 1986 roku.
- Algorytm działa w sposób przedstawiony w książce Marka de Berga – „Computational Geometry Algorithms and Applications”.

Wynik działania algorytmu

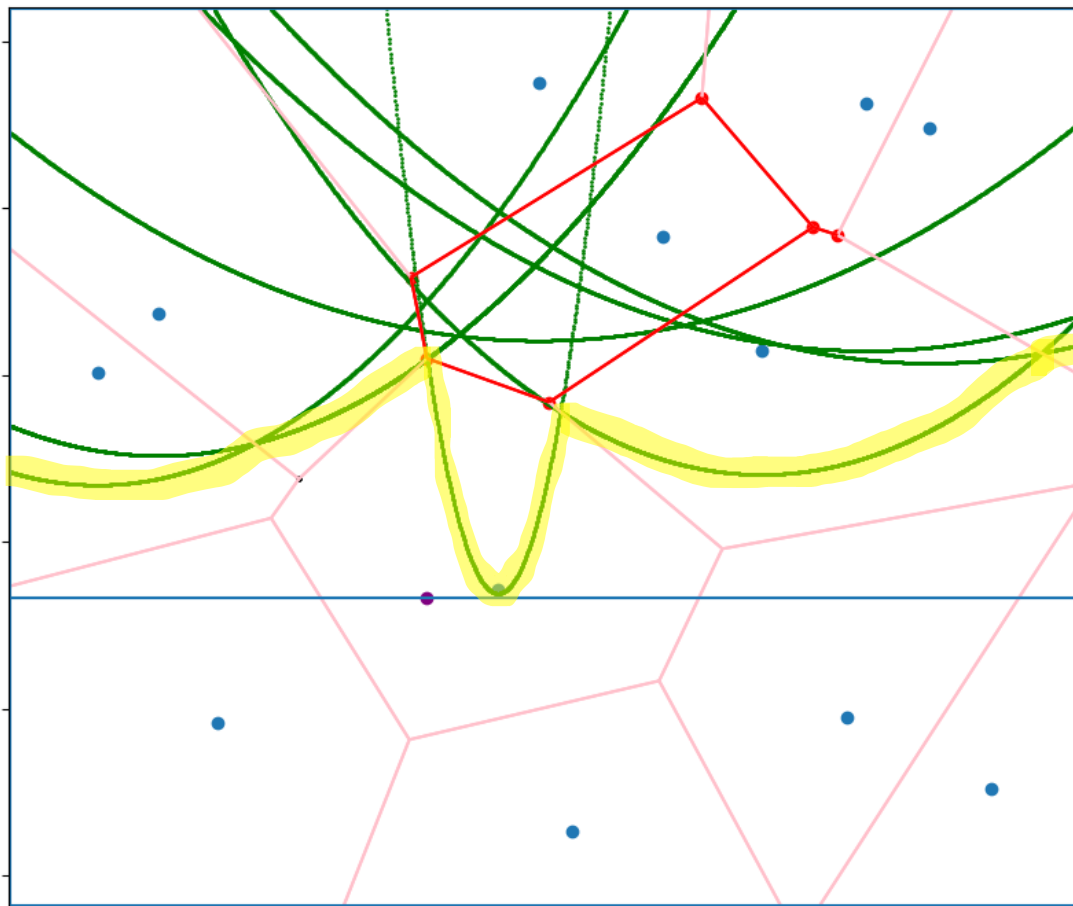
- Zbiór wierzchołków diagramu Voronoi,
- Lista krawędzi diagramu,
- Do każdego punktu wejściowego przyporządkowywana jest jedna krawędź diagramu, a każdej krawędzi jej następnik oraz poprzednik. Dzięki takiemu rozwiązaniu otrzymujemy podwójną łączoną listę, z której możemy odczytać komórki Voronoi.

Struktury danych

- Struktura zdarzeń:
  - Kolejka priorytetowa zawierająca zdarzenia punktowe oraz kołowe, zwracająca punkty w kolejności malejącej.
  - Każde zdarzenie wyznacza współrzędną y miotły.
- Struktura stanu:
  - Nazywana linią brzegową.
  - Składa się z parabol.
  - Reprezentowana jest przez zrównoważone drzewo poszukiwań binarnych.

Wizualizacja struktur danych

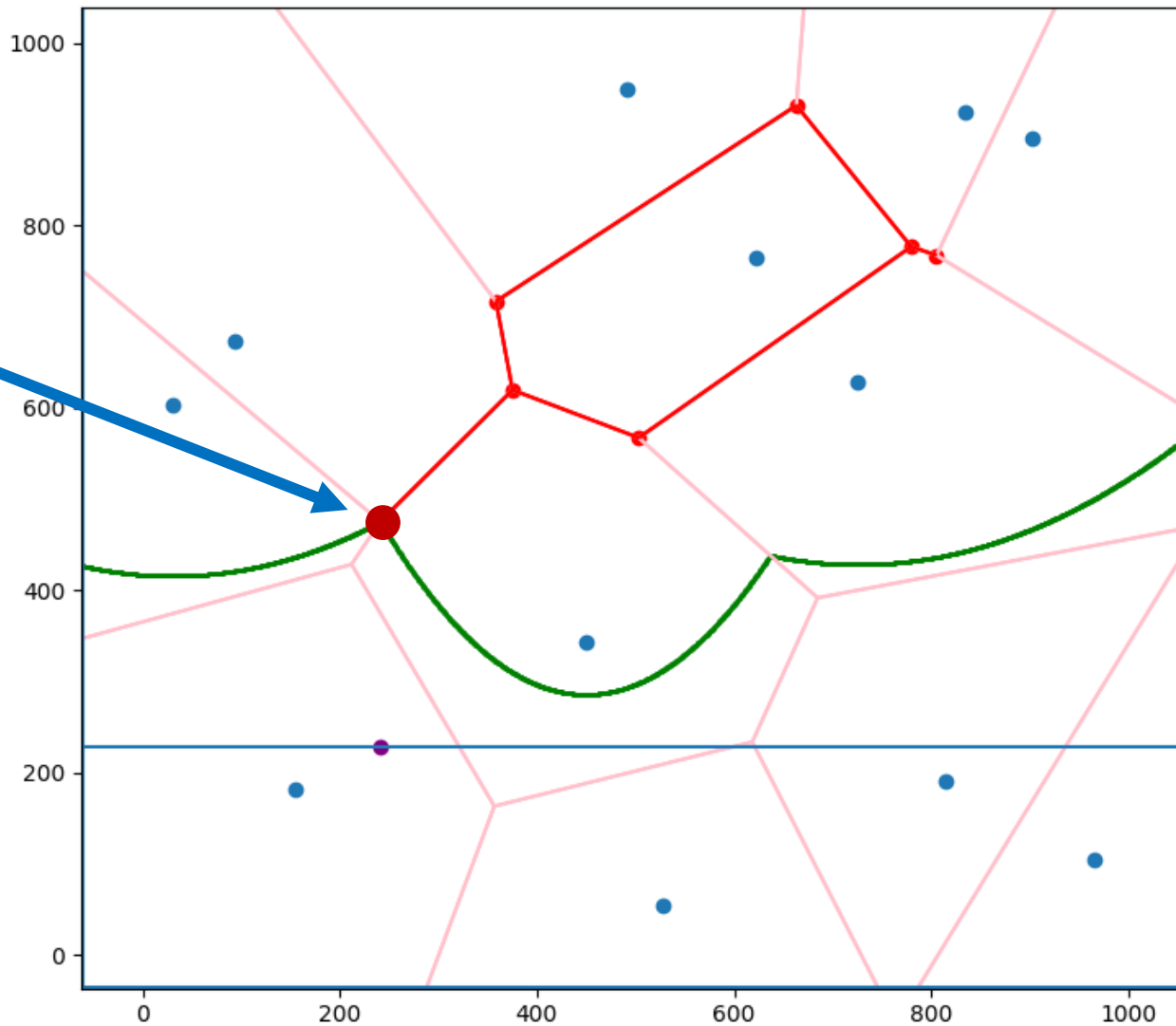
Zielone parabole przedstawiają strukturę stanu, część zaznaczona na żółto to linia brzegowa.

Miotła to niebieska pozioma linia.

Na czerwono zostały zaznaczone już ustalone krawędzie i wierzchołki diagramu Voronoi.

Na różowo zaznaczony jest docelowy wygląd diagramu.

Punkt załamania generujący nowy wierzchołek diagramu Voronoi.

Opis Algorytmu

1. Inicjujemy strukturę zdarzeń zawierającą wszystkie punkty wejściowego zbioru danych.
2. Inicjujemy pustą strukturę stanu.
3. Dopóki w kolejce są jakieś zdarzenia:
  - Jeśli zdarzenie należy do zbioru wejściowego:
    - Mamy do czynienia ze zdarzeniem punktowym
  - Jeśli zdarzenie nie należy do zbioru wejściowego:
    - Mamy do czynienia ze zdarzeniem kołowym

Zdarzenie punktowe

- Odszukujemy łuk znajdujący się nad danym punktem.
- Powstaje nowy łuk, a parabola nad danym punktem zostaje podzielona na dwie nowe.
- Tworzy się nowa półprosta.
- Należy sprawdzić, czy nie powstaje nowe zdarzenie kołowe

Odszukiwanie łuku nad punktem

- Przeszukujemy strukturę stanu, aż znajdziemy parabolę, której „widoczna” część łuku znajduje się nad punktem.
- Aby to zrobić sprawdzamy przecięcia z sąsiednimi parabolami i zależnie od wyniku idziemy w lewo lub w prawo w głąb drzewa.
- Jeśli punkt jest na lewo od lewego przecięcia to idziemy w lewo, a jeśli na prawo od prawego to idziemy w prawo, jeśli jest pomiędzy to znaleźliśmy łuk, który nas interesuje.

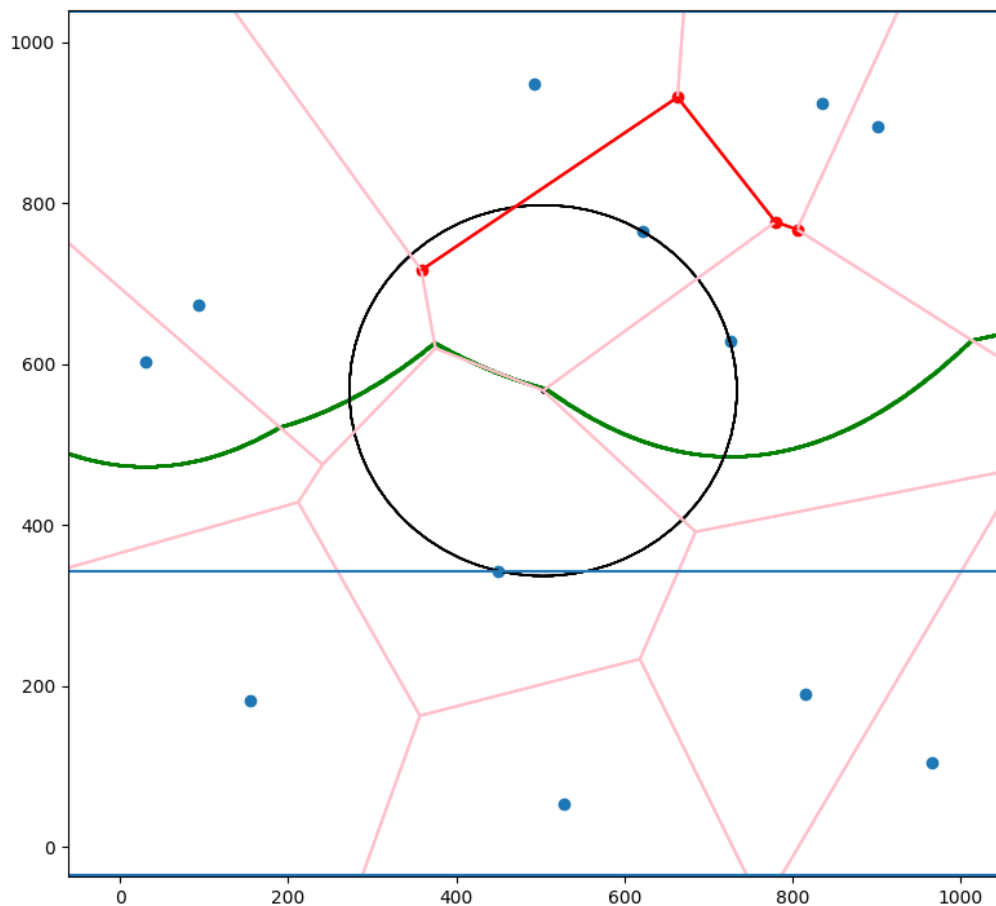
Dzielenie paraboli

- Tworzymy trzy nowe parabole, środkową w punkcie dzielącym oraz lewą i prawą zależne od oryginalnego punktu parabol.
- Podmieniamy oryginalną parabolę na środkową.
- Wstawiamy do struktury stanu lewą i prawą parabolę w następujący sposób:
  - Lewą przed środkową parabolą,
  - Prawą po środkowej parabol.

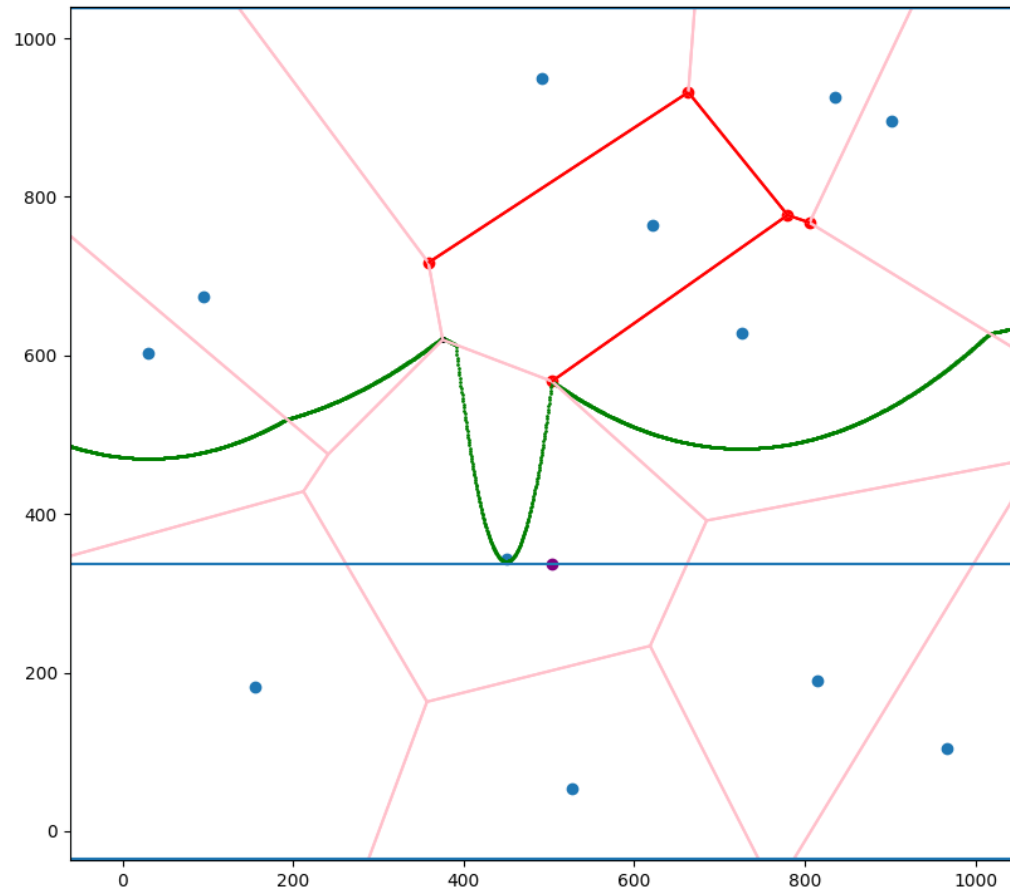
Sprawdzenie czy powstaje zdarzenie kołowe

- Jeśli poprzednik lewej, lub następnik prawej paraboli istnieje, to punkty je tworzące mogą potencjalnie utworzyć zdarzenie kołowe.
- Obliczamy środek oraz promień okręgu wyznaczonego przez 3 punkty.
- Jeśli najniższy punkt okręgu jest poniżej miotły, oraz punkty je tworzące są ustawione zgodnie z ruchem wskazówek zegara to dodajemy zdarzenie kołowe do struktury zdarzeń.

Koło powstałe po zdarzeniu punktowym

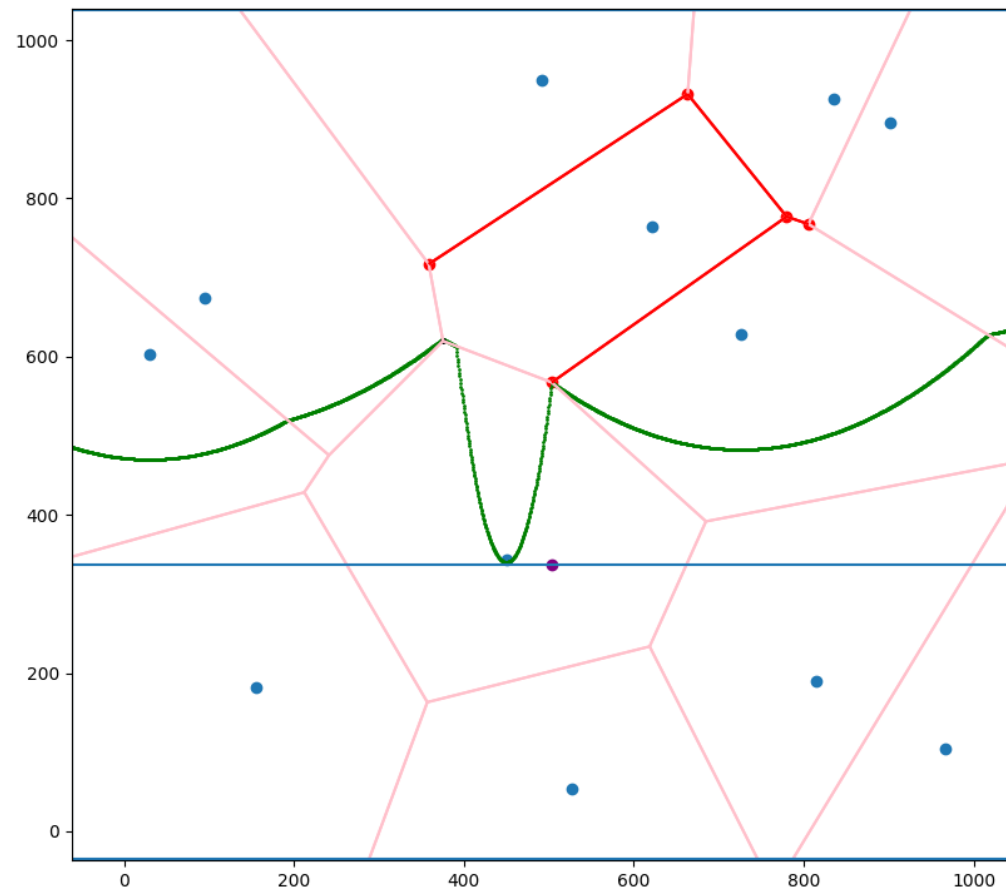
Parabola powstała po zdarzeniu punktowym

Zdarzenie kołowe

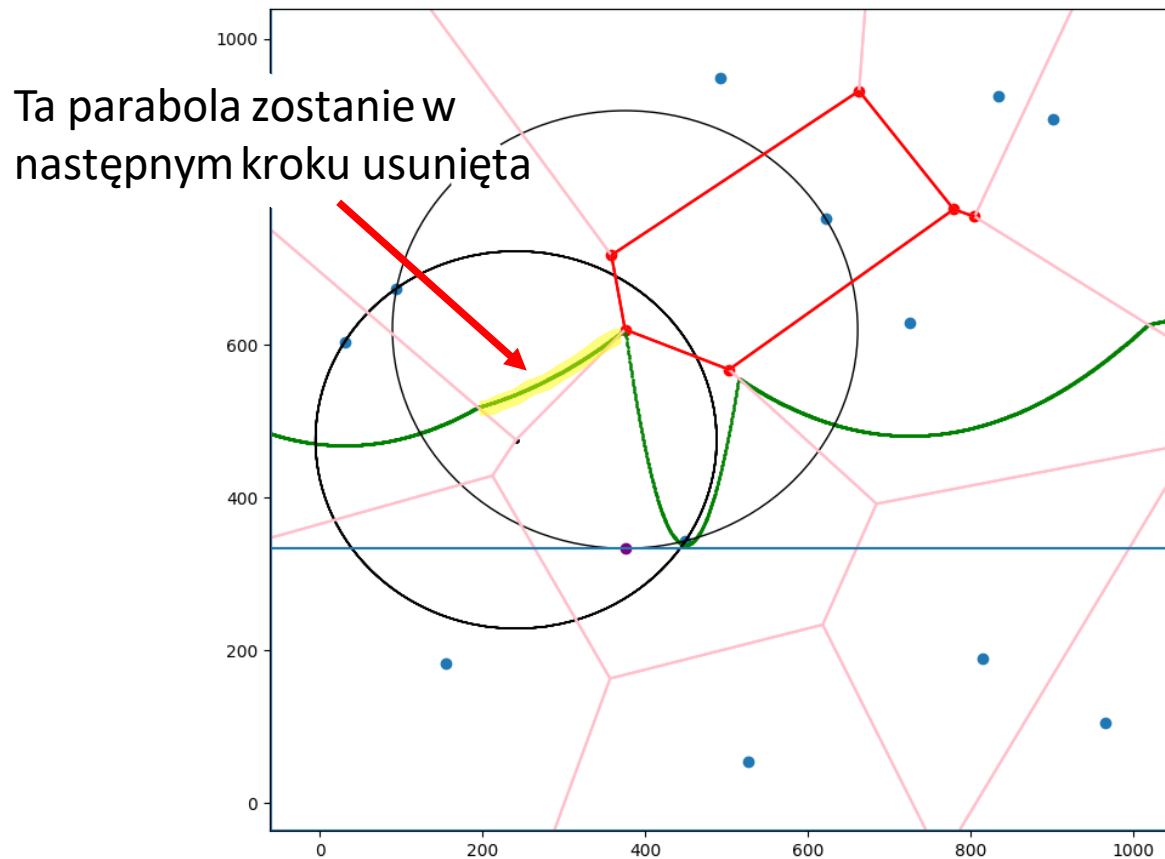
- Środek koła wyznacza nowy wierzchołek diagramu.
- Usuwamy zanikającą parabolę ze struktury stanu.
- Zakańczamy półprostą, tworząc krawędź diagramu.
- Sprawdzamy, czy po usunięciu paraboli nie stworzyły się nowe zdarzenia kołowe z:
  - Poprzedni lewego, lewego i prawego łuku,
  - Lewego, prawego i następnika prawego łuku.

Sytuacja przed zdarzeniem

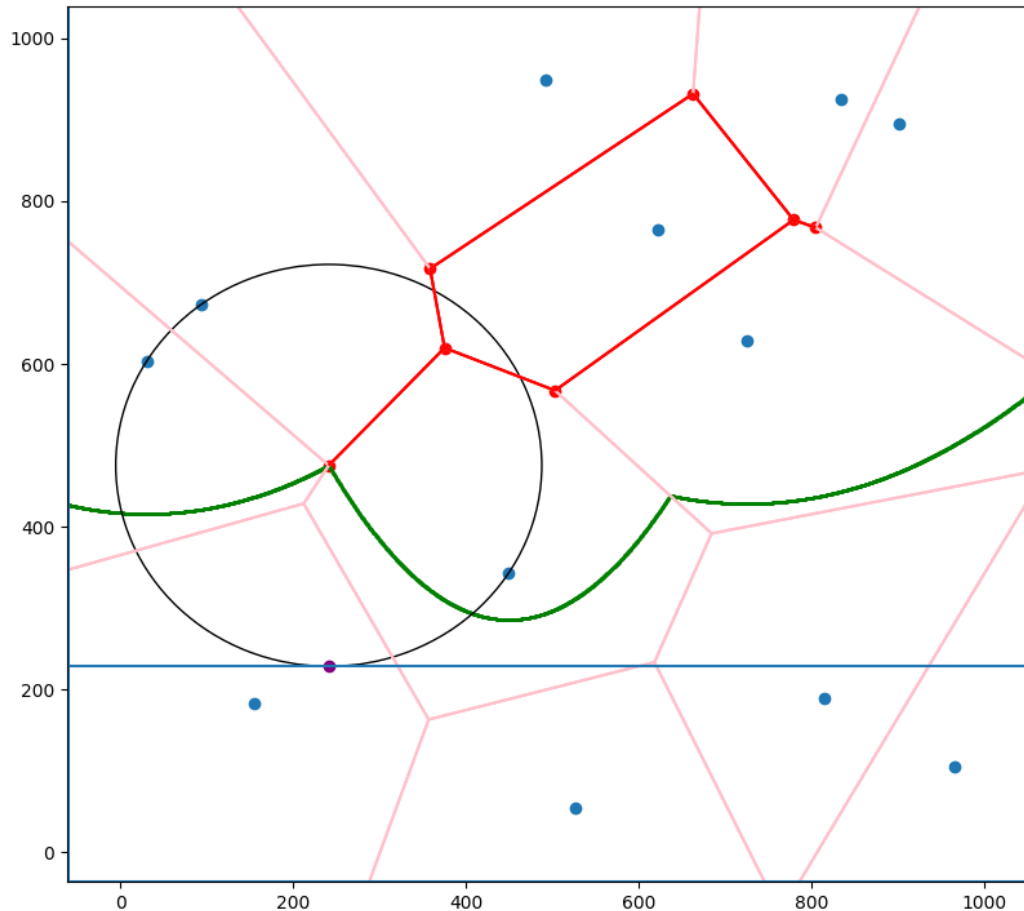

Zdarzenie wykryło kolejne zdarzenie kołowe

Zdarzenie kołowe powstałe po
usunięciu parabol.

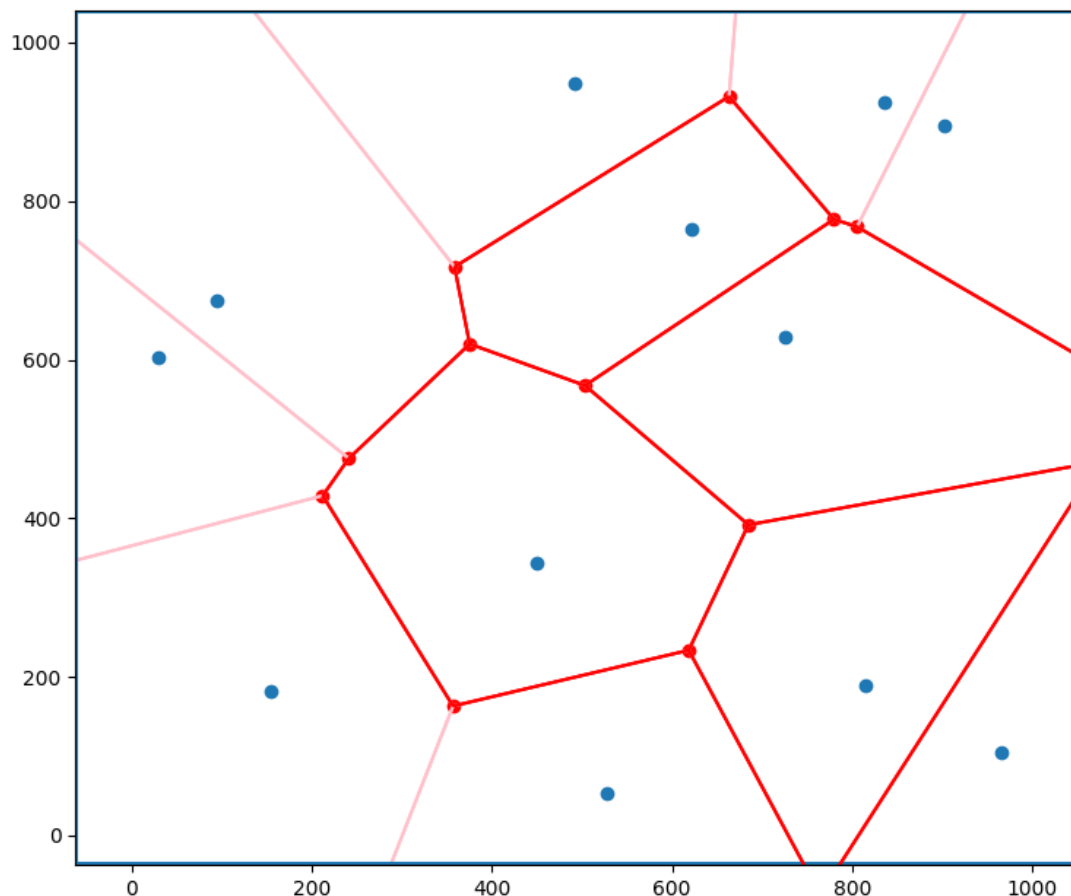

Zakończenie półprostych

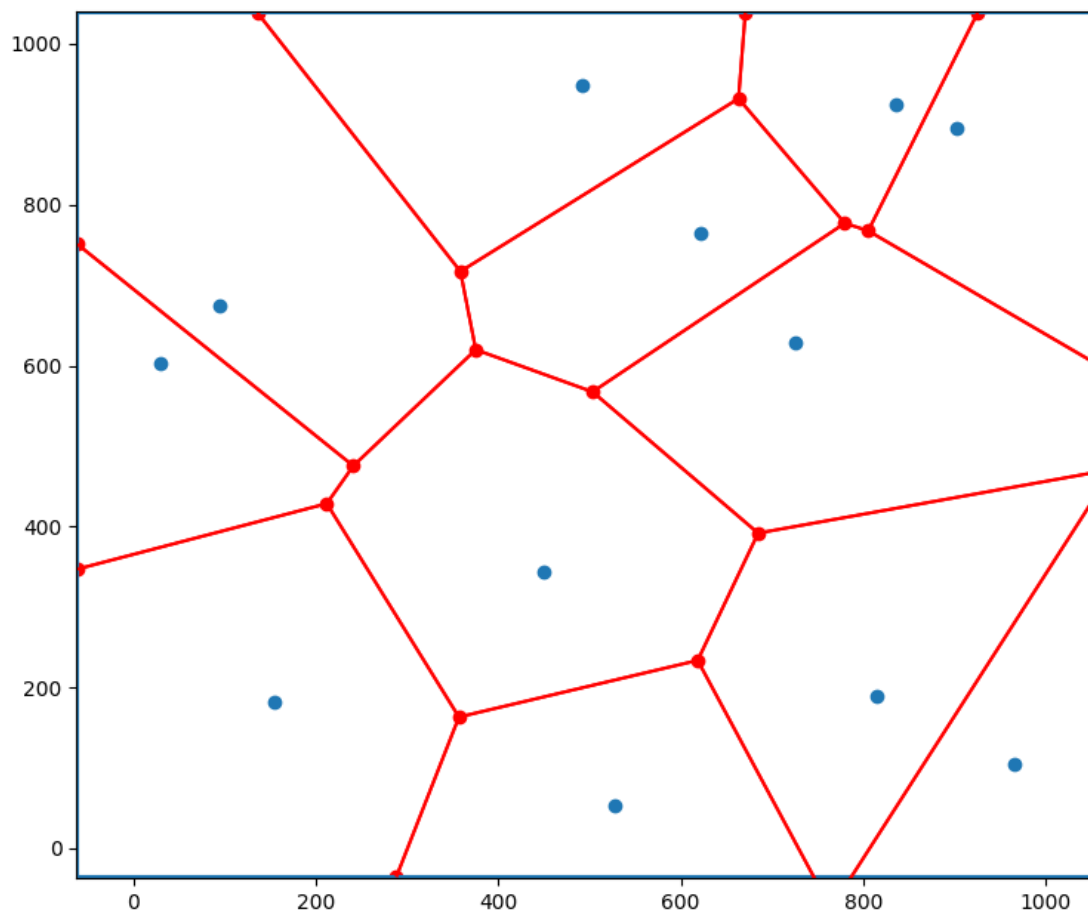
- Parabole, które zostały w strukturze stanu po opróżnieniu struktury zdarzeń zawierają informacje o niedokończonych półprostych.
- Dla każdej półprostej wyznaczamy dwa punkty oryginalnego zestawu danych, między którymi powinna ona prowadzić. Następnie obliczamy środek odcinka je łączącego.
- Znając współrzędne dwóch punktów wyznaczających prostą, możemy obliczyć jej równanie, a następnie współrzędne punktu przecięcia z obramowaniem.

Przed zakończeniem półprostych

Różowe odcinki pokazują, gdzie powinny się pojawić krawędzie diagramu.

Po zakończeniu półprostych

Źródła

- [Microsoft Word - cwiczenie.6b.diagramy voronoia.20090514 .doc \(multimedia.edu.pl\)](#)
- <https://pvigier.github.io/2018/11/18/fortune-algorithm-details.html>
- <https://math.stackexchange.com/questions/213658/get-the-equation-of-a-circle-when-given-3-points>
- [Fortune's algorithm - Wikipedia](#)